49ste JAARGANG No. 8571 WOENSDAG 5 NOVEMBER 1952 VIER PAGINA'S

AMIGOE DI CURAÇAO

DAGBLAD VOOR DE NEDERLANDSE ANTILLEN

Abonn.-prijs Curaçao en Bonaire ƒ 2.50, Aru ba, Suriname, Bovenwinden ƒ 2.50. — Buitenland ƒ 3.— per maand (bij vooruitbet.).
Kantoor: Consciëntiesteeg 27—29. Telefoon: Redactie 3858 — Administratie 3550.
Uitgave N.V. Paulusdrukkerij, Willemstad, Curaçao.
Hoofdredacteur: Ad. Versney.

Dwight D. Eisenhower, "Opperbevelhebber" der Ver. Staten

DE TEERLING IS GEWORPEN. HET AMERIKAANSE VOLK VINDT DE TIJD RIJP OM ONDER EEN GENIALE EN SYMPATHIEKE GENERAAL TE STAAN — EN DWIGHT D. EISENHOWER IS DE MAN.
DAT AMERIKA EEN KRIJGSMAN KIEST VOOR PRESIDENT! IS HET GEEN BEWIJS VAN HAAR DIEP BEWUSTZIJN, DAT DE WERELD FEITELIJK IN OORLOG LEEFT. IN OORLOG NIET VAN LEGERS MET VUUR EN KRUITDAMP, MAAR VAN LANDEN IN EEN ONZICHTBARE MAAR DAAROM NIET MINDER SCHIER ONDRAGELIJKE SPANNING?
DWIGHT D. EISENHOWER IS HOOFD VAN HET HOOFD DER VRIJE WERELD EN DAARMEDE DE OPPERSTE TOEVLUCHT DER CHRISTELIJKE BESCHAVING. GOD ZEGENE ZIJN GENIE. WANT MEER DAN MENSELIJKE — ZELFS GENIALE — KRACHTEN ZIJN NODIG OM ALLES WAT WIJ KOSTBAARST ACHTEN TE REDDEN UIT DREIGENDE ONDERGANG.

Kwart voor twee moment van overwinning en nederlaag

ew York. — Het was kwart r twee op de klok in het fdkwartier van de Democrahe candidaat voor het presitschap van de Verenigde Sta- Stevenson, toen hij zich naar hotel in Springfield (Illinois) af waar zijn naaste medewers zich hadden verzameld om verklaring af te leggen, waarhij erkende, dat zijn rivaal, jaar ouder dan hijzelf, ight D. Eisenhower, de 12 kenlange strijd om de stemvan 60 millioen stemgerech- Amerikanen had gewonnen. Eisenhower werd uitgeen tot de 33e president van Verenigde Staten van Noord erika door zijn voornaamste gencandidaat op een ogenblik iets meer dan de helft van stemmen geteld waren.

Goed verliezer

Stevenson toonde zich een verliezer blijkens de vering die hij aflegde. „Mijn deburgers hebben hun keuze aald en Eisenhower gekozen zo zeide hij. Ik accepteer de uitslag volkomen." Hij vroeg supporters van nu af aan nhower de steun te geven, hij nodig zal hebben om zijn re taak te volbrengen. Bodien zond hij Eisenhower een itatie telegram, waarin hij le: „Het Amerikaanse volk zijn keus. Ik feliciteer U. hoop en bid, dat U een dier van de vrede zult zijn".

Eisenhower spreekt

ort daarna trad Eisenhower voor de microfoon, de persera's, de filmtoestellen en de evisie om eveneens een verring af te leggen. Hij bevond h toen in het Commodore Ho- in New York, waar zijn meverkers door het dolle heen van enthousiasme. Het te de generaal de grootste eite om hen zover tot bedate brengen, dat zij bereid ren naar hem te luisteren. Eisenhower begon met het teram van Stevenson voor te en; daarna las hij zijn antord voor. In dit antwoord en de korte speech die hij hield, ng hij sterk aan op samenrking van alle goedwillende erikanen, teneinde een goetoekomst voor hun kinderen en klein-kinderen te verzekeren. „Ik erken de moeilijkheden en de verantwoordelijkheid die mij wacht" — zo zeide hij.

In Californie bevond zich op dat moment de nieuwe gekozen vice-president van de Verenigde Staten, Richard Milhous Nixon. Ook deze legde tegenover de radioreporters een verklaring af waarin hij vooral wees op de grote verantwoordelijkheid, die een nieuwe administratie met zich meebrengt. „Maar — zo voegde hij er aan toe — Eisenhower heeft eens gezegd: er is niets dat 160 millioen Amerikanen in samenwerking niet tot stand zouden kunnen brengen. Laat ons hopen dat onder leiding van Eisenhower vrede aan de wereld kan worden gebracht".

Een komeet rees aan de menselijke hemel

Leven en loopbaan van Eisenhower

De thans 62-jarige generaal Dwight D. Eisenhower was 12 jaar geleden nog kolonel en bij het grote publiek nagenoeg onbekend. Toen hij in 1915 van de militaire academie te West Point afkwam, zeide hij aan zijn vrienden, dat hij niet verwachtte ooit een hogere rang dan die van kolonel te verkrijgen.

In Juni 1942 benoemde generaal Marshall, toenmaals chef van de staf, Eisenhower tot bevelhebber der Amerikaanse strijdkrachten in Europa. In de daarop volgende maanden voerde Eisenhower het bevel over alle geallieerde strijdkrachten bij de invasie van Noord-Afrika. Tenslotte had hij tot aan het einde de leiding over de invasie in West-Europa. In November 1945 werd Eisenhower stafchef van het leger en in December 1950 opperbevelhebber van de geallieerde strijdkrachten in Europa. 31 Mei 1952 droeg hij zijn functie aan generaal Ridgway over en begaf zich naar de Verenigde Staten om deel te nemen aan de verkiezingsactie.

Bescheiden begin.

Eisenhower werd op 14 October 1890 geboren in Denison (Texas) als boerenzoon en bracht met zijn vijf broers zijn jeugdjaren door op de kleine boerderij van zijn vader.

Eigenlijk per ongeluk kwam hij na zijn schooljaren terecht op de militaire academie van West Point, want zijn verlangen was geweest bij de marine te gaan, doch op de vlootacademie werd hij niet meer toegelaten, daar hij reeds boven de leeftijd was.

Tijdens de eerste wereldoorlog diende hij als vooraanstaand tankdeskundige in de rang van luitenant-kolonel bij het tankcorps. Hij deed herhaalde pogingen om naar Frankrijk te worden gezonden, doch het departement hield hem vast wegens zijn gewaardeerde werk aan 't opleidings centrum voor tankbemanningen. Toen hij tenslotte voor Frankrijk was ingescheept voor vertrek op 11 November 1918 was het nieuws van de wapenstilstand hem voor.

Tussen de twee wereldoorlogen had hij, in rang van majoor, het commando over tanktroepen op verschillende posten in de Verenigde Staten. Hij legde zich onderwijl toe op verdere militaire studie. Als assistent van generaal Douglas MacArthur op de Philippijnen organiseerde Eisenhower toen luitenant-kolonel, de luchtmacht van deze staat.

Na de Japanse overval op Pearl Harbour, in December 1941, werd Eisenhower, als generaal-majoor, naar Washington geroepen om de leiding over te nemen van de afdeling oorlogsplannen van de general staf, welke tot taak had de strategie voor alle oorlogsfronten te ontwerpen.

Reeds bij de presidentsverkiezingen in 1948 werd er door een „Eisenhower-als-president"-beweging druk op hem geoefend om zich candidaat te laten stellen. Hij weigerde echter beslist. Ook bij het begin van de campagne van dit jaar nam hij aanvankelijk een afwijzende houding aan, doch, nadat bij de voorverkiezingen de grote voorkeur voor hem als Republikeins candidaat was gebleken, verklaarde hij zich gedwongen te zien, de kwestie nader te overwegen tot hij in April mededeelde om ontheffing van zijn taak als geallieerd opperbevelhebber in Europa verzocht te hebben.

Eisenhower is in 1916 in het huwelijk getreden met Mamie Geneva Doud, dochter van een vleesverpakkingsindustrieel. Zijn zoon John heeft ook op West Point gestudeerd.

Eisenhower heeft 51 decoraties en 27 onderscheidingen. Hij heeft eens van zichzelf gezegd, dat hij hartstochtelijk gelooft in „het Amerikaanse beginsel", t.w.: „gelijke kansen, hetgeen iets anders is dan gelijke verdeling van goederen, particulier initiatief, te onderscheiden van gemeenschappelijke opzet van socialistische aard en Amerikaans leiderschap voor een verwarde verbijsterde, door de oorlog geschokte wereld".

De sterren van zijn kraag kronen thans zijn hoofd.

Politieke kruistocht met succes bekroond

Vele waarnemers noemden de overwinning van Eisenhower een waarlijk nationaal antwoord op zijn kruistocht en zijn persoonlijkheid, geheel afgezien van partijoverwegingen.
Grote aantallen vakverenigingsleden, boeren, hand- en hoofdarbeiders, conservatieven en liberale onafhankelijken en voormalige democraten, stedelingen en plattelandsbewoners, moeten voor Eisenhower gestemd hebben. Hij wist Virginia en Florida af te scheuren van het solide democratische Zuiden en won in het voormalige democratische Oklahoma. Het republikeinse Maryland stemde voor hem en hij had ook de leiding in Texas en Tennessee, die in 1948 democratisch stemden. New York en New Jersey in 1948 ook republikeins en Ohio in 1948 democratisch — alle staten met een groot aantal kiesmannen, bleken vast in republikeinse handen, evenals Illinois, de thuisstaat van Stevenson, welke tevoren democratisch had gekozen. Van de landbouwstaten, die in 1948 de overwinning van Truman bezegelden, gingen vele over naar de republikeinen.

het nieuws van vandaag

Dwight Eisenhower is voor de komende vier jaar President van de Verenigde Staten. Hij heeft zijn kometenverschijning aan de militaire hemel, waaraan hij in twee jaar van onbekend kolonel opklom tot opperbevelhebber van het grootste leger dat de aarde ooit aanschouwd heeft, thans met nog grotere snelheid herhaald en heeft in enkele maanden tijds de vijf sterren op zijn militaire kraag vervangen door een krans van sterren om zijn hoofd waarmee de hoogste burgerlijke macht in de staat hem tooit.

Eisenhower staat aan het roer van de Amerikaanse boot, die groot en sterk genoeg is om heel de democratische wereld in zijn ruimen te bevatten en voor de verdrinkingsdood te behoeden. Eisenhower staat aan het roer en het is wel weinig te verwonderen dat de velen die op leven en dood op Amerika aangewezen zijn, thans strakke blikken op hem richten, ogen die vragen: wat hebben wij van deze roerganger te verwachten?

Eisenhower is een Republikein van het elfde uur en al is het waarschijnlijk dat hij loyaal accoord is met de brede principes, die aan de Republikeinse gedachte en beweging ten grondslag liggen: al even waarschijnlijk is het, dat de uitwerking van die beginselen gelijk die in de partij van vandaag is geëffectueerd op heel wat punten drastisch met zijn zienswijze verschilt. „Republikeinse partij" voor zover de democratische landen er mee te maken hebben, is immers nog al te zeer identiek met: „Isolationisme": met „Amerika eindigt bij Amerika"; met „ieder voor zich zelf en God voor ons allen". Niet dat er in deze partij niet een element van internationaal verbondenheidsbewustzijn is doorgedrongen. Maar de wervelkolom van deze partij, gesymboliseerd door figuren als Taft en Herber Hoover, is er nog steeds een van hardhoofdig conservatisme, dat zich in de buitenlandse politiek maar al te gemakkelijk laat vertalen door: „laat Europa zelf haar vuile was maar doen".

Het is, zeggen wij, niet zeer waarschijnlijk dat Eisenhower deze enge inzichten van een machtig blok in zijn partij deelt. Hij is niet geworden, wat hij vandaag is binnen de beperkte grenzen en in de bedompte atmosfeer der binnenkamers-politiek. Zijn carrière heeft hem tot Amerikaans „wereldburger" gemaakt. Hij heeft Amerika in de beslissende jaren van zijn leven van buiten af en niet van binnenuit gezien.

Ad astra

Hij heeft de noodzaak der verbondenheid van Amerika met de vrije landen aan den lijve ervaren op het terrein waar die noodzaak het onmiskenbaarst bleek, d.i. op het slagveld; d.i. in de gezamenlijke verdediging tegen de sterkste, best georganiseerde en geslepenste vijand die de wereld ooit heeft gekend. Eisenhower zal wel oog hebben voor wat de vrije wereld behoeft. Maar toch....

De politicus Eisenhower een politieke partij die in zeer vele en zeer vitale opzichten „de zijne" niet is, en wij vragen ons af, of hij zich wel bewust is van het feit, dat wat de onafhankelijkheid van leiderschap betreft, het gemakkelijker is het hoofd van een militair dan van een politiek apparaat te zijn. Eisenhower heeft zijn lot verbonden aan de Republikense Partij, — ook aan elementen als Taft en McCarthy en Jenner, — om president te worden Zal hij er zich van kunnen losmaken nu het er op aankomt president te zijn, of te wel te besturen? Het zou ons niet verwonderen, wanneer een overwegend deel van de Europese publieke opinie daar een zwaar hoofd in heeft. Voor de oude wereld zal dit een dag zijn van onbehagelijke onzekerheid. Niet dat de koers reeds gefixeerd is, maar wat op spel staat is zo vitaal, dat het feit zelf van het op spel staan reeds een ondragelijke kwelling is.

Eisenhower, dat staat vast, moet nu het knapste staaltje gaan vertonen van geheel zijn leven, dat behoorlijk vol van knappe staaltjes is. Hij zal de buitenlandse politiek van de Democraten — en dat nog wel met verbetering van hun vaak ernstige fouten — moeten voortzetten tegen een machtig blok van zijn eigen partij in. Dat hij dit wil, laat zich niet betwijfelen. Of hij het kan, is de benauwende vraag.

Maar als hij het klaarspeelt, zal hij een nieuwe ster toevoegen aan de velen die reeds op zijn kraag en rond zijn hoofd prijken.

Nixon, de staart van de komeet, is 39 jaar oud

Richard Milhous Nixon is, met zijn 39 jaren, één van de jongste leden van de Amerikaanse Senaat. In zijn korte loopbaan heeft hij de naam verworven een beslist tegenstander van het communisme te zijn en een vurig voorstander van de internationale samenwerking, zoals de Verenigde Staten die nastreven.

Nixon werd op 9 Januari 1913 te Yerba Linda (Californië) geboren. In deze plaats ging hij ook naar school. In zijn vrije tijd werkte hij bij zijn vader in de zaak; hielp kruidenierswaren rondbrengen en bediende de benzinepomp. Hij doorliep het Whittier College en de Duke University Law School in Durham (Noord Carolina). Als voorzitter der studentenverenigingen van beide scholen ontwikkelde Nixon zijn talent als spreker in het openbaar, hetgeen hem later goed te pas zou komen.

Van 1937 tot 1942 was Nixon advocaat in Whittier. Gedurende de tweede wereldoorlog diende hij vier jaar als officier bij de Amerikaanse marine. Zijn politieke carriere begon in 1946, toen hem door de leden van een comité van inwoners uit Los Angeles verzocht werd zich verkiesbaar te stellen voor het Huis van Afgevaardigden. Hij werd dat jaar gekozen en twee jaar later herkozen. In 1950 brachten de kiezers hem voor zes jaar in de Senaat.

RICHARD M. NIXON
De staart van de komeet..

De vrouw van Senator Nixon, Patricia, helpt hem als onbetaalde secretaresse. Zij zijn getrouwd in 1940 en hebben nu twee dochters. Nixon behoort tot het kerkgenootschap der Quakers.

Op Democratisch Hoofdkwartier bleven champagnekisten dicht

New York — Na de sluiting van de stembureaux heeft het ministerie van Justitie medegedeeld, dat geen enkele klacht was binnen gekomen, dat er zich ergens ongeregeldheden hadden voorgedaan bij de verkiezingen. Dit feit is zonder precedent in de politieke geschiedenis van de Verenigde Staten.

Op het hoofdkwartier van de Democratische Partij in Springfield stonden — ter ere van de verwachte overwinning — 40 kisten met champagne klaar. De kisten zijn nog dicht.

Overigens was heel Amerika gisteren „drooggelegd". De enige plaats waar een borrel te koop was, was de bar in het gebouw van de Verenigde Naties. Dat is neutraal gebied.

Toen Eisenhower in het Commodore Hotel in New York het podium betrad om het telegram dat hij van Stevenson had ontvangen voor te lezen, maakte hij het V-teken. Hij omhelsde „Mamie", zijn echtgenote, de nieuwe „eerste vrouwe" van de USA. Hij zeide o.a. zowel deemoed als trots te voelen voor zijn overwinning, en legde de belofte af zijn verantwoordelijkheid nimmer te licht te zullen opvatten.

Eisenhower is de elfde generaal, die zijn intrede in het Witte Huis zal maken.

In Washington hangen de vlaggen halfstok, ten teken van spijt, omdat de inwoners van die stad volgens de grondwet niet mogen stemmen.

Volgens de laatst ontvangen berichten zijn tot nu toe vijf Republikeinse en vijf Democratische gouverneurs gekozen.

De wereld is verrast.

Londen — Overal ter wereld — zo meldt het Britse persbureau Reuter — is de overwinning van Eisenhower als een verrassing ontvangen. Europa vernam het nieuws bij het ontbijt: Azië bij het middagmaal en Australië bij de thee.

De Amerikaanse soldaten in de frontlinie in Korea ontvingen het nieuws verschillend. De republikeinen met een glimlach; de de-

mocraten waren teleurgesteld. Er werden onmiddelijk weddenschappen afgesloten over de vraag of Eisenhower zijn belofte om naar Korea te komen, zou houden.

In Parijs zoude een woordvoerder van het ministerie van buitenlandse zaken: „Wij zijn er zeker van, dat Eisenhower zijn medewerking zal willen verlenen bij het oplossen van de problemen van Europa. Hij kent en begrijpt deze problemen."

De Oostenrijkse bondskanselier Figl gaf als zijn mening te kennen, dat voor zover een oordeel gevormd kan worden, dit moet luiden, dat niet te verwachten is, dat Amerika de principes, waarop de buitenlandse politiek rust, zal veranderen.

Het Vaticaan heeft zich voldaan getoond over de overwinning van Eisenhower.

OPVOLGER VAN HERBERT HOOVER

New York — Eisenhower is de eerste republikeinse president van de Verenigde Staten van Noord-Amerika sedert twintig jaar.

Het is inmiddels de vraag of Eisenhower ook een republikeins congres achter zich zal krijgen.

De einduitslag meldt, dat Eisenhower in 39 staten in totaal 442 kiesstemmen verwierf. Stevenson won in 9 staten in totaal 89 kiesstemmen.

Op het ogenblik dat deze berichten binnen komen, hebben beide partijen 156 zetels in het Huis van Afgevaardigden. In de Senaat hebben de Democraten op het ogenblik 41 en de Republikeinen 38 zetels.

Spannend duel tussen Camel en Unidos

Elba Manzueta, Alpina's beste korte stop

Voor een bijna overvolle tribune werden gisteren de twee aangekondigde wedstrijden Camel — Unidos en Alpina — Nuevas Estrellas verspeeld. Voor een ogenblik dachten wij met mannen-honkbal-wedstrijden te doen te hebben, zo stevig en accuraat waren de honkslagen.

De eerste wedstrijd tussen Camel en Unidos was verreweg de beste van de avond. Het talrijke publiek genot zichtbaar intens met volle teugen van de pittige, sportieve en zeer spannende ontmoeting, waarbij de partijen niet voor elkander onder deden.

In de eerste inning werd een Unidos-honkloopster op haar loop naar het thuishonk door de achtervangster van Camel schitterend uitgezet op een niet minder schitterende worp van haar kortestop. Direct daarna nam Camel de leiding en stond deze gedurende de wedstrijd niet meer af. Beide opwerpsters hebben zich schitterend gedragen, waarbij die van Camel, Erna Wouters, in het begin uitblonk, maar in de laatste 2 innings haar tempo een weinig liet zakken, doch het mocht haar toch nog gelukken de wedstrijd te winnen met 10—8.

Camel had een tweetal prachtige dubbelspelen op haar naam, tegenover Unidos 1.

In de tweede wedstrijd tussen Alpina en Nuevas Estrellas, werd Alpina voor een zeer moeilijke opgaaf gesteld. In het begin ging voor haar alles gesmeerd en nam zij een behoorlijke voorsprong en het leek erop; alsof zij een gemakkelijke overwinning zou behalen. Doch Nuevas Estrellas heeft door een technisch juiste verandering van opwerpsters een eind gemaakt aan de puntenhonger der Alpinisten.

De honkslagen, geboren uit het N.E.-slaghout, waren niet mals en al gauw had Alpina de draad kwijt, waarvan N.E. handig gebruik wist te maken om een veilige voorsprong te vestigen. Voor een ogenblik waren wij zelfs de tel kwijt.

Intussen regende het al maar door honkslagen over de hoofden der Alpinisten, waarbij onze honkballers ongetwijfeld met jaloerse ogen stonden te kijken naar een drietal thuisslagen van o.a. Beatrice Atienzo, Isolda Kohinoor en Andrea Wijngaarden, allen van N.E. In de 6e inning stond zij met 21—6 voor.

In haar laatste kans leek het erop alsof Alpina de draad weer te pakken had gekregen, toen het tempo van de N.E.-opwerpster iets begon te zakken en in deze ene inning wist Alpina eventjes 5 punten te scoren, voor een uitslag van 21—11 in haar nadeel.

Het verlies van Alpina lag voor een groot gedeelte in het gebrek aan opwerpsters. Zij heeft weliswaar van een vijftal in deze wedstrijd gebruik gemaakt, waarbij zij telkens onderling verwisseld werden en waarbij er zelfs een bij was, die precies geteld twee opworpen naar de thuisplaat heeft uitgevoerd om daarna weer van het toneel te verdwijnen.

De twee zwakste plekken in de Alpina's gelederen waren gisteravond die van het 3e honk en die van achter het thuishonk, de achtervangster dus. Haar beste speelster was o.i. ongetwijfeld de korte stop, Elba Manzueta, die de enige was die weinig of geen fouten beging en telkens wanneer ze op de honken belandde, haar tegenstander veel kopzorgen bezorgde.

Bij N.E. waren allen stuk voor stuk zeer goede slagmeisjes, alleen de korte stop, Candida Pietersz, was het gisteravond niet mogen gelukken ook maar één honkslag weg te geven, want van de 5 keren, dat zij aan de slag kwam, kreeg zij prompt 5 maal het eerste honk gratis toegewezen door wijdballen, wat een record betekent in één enkele wedstrijd tot nu toe.

De opwerpster van N.E., Isolda Kohinoor, heeft haar beste wedstrijd achter de rug en heeft zodoende de grootste hand in de overwinning voor haar club.

Bij een woordenwisseling tussen de hoofdscheidsrechter R. Torres en de manager van N.E., Juan Gutierrez, tengevolge van een genomen beslissing van de hoofdscheidsrechter, waarmede de manager niet geheel eens was, was deze laatste zo overstuurd en opgewonden, dat hij de scheidsrechter — naar diens zeggen — beledigende woorden naar het hoofd slingerde. Hij werd zonder pardon en terecht van het veld gewezen, maar bleef desondanks toch op de bank zitten, wat zeker niet de bedoeling was.

Hieronder volgt de volledige uitslag der beide wedstrijden:

Camel 10 honkslagen, 12 punten en 7 fouten.

Unidos 8 honkslagen, 7 punten en 6 fouten. Winnende opwerpster Erna Wouters van Camel en verliezende Rita Gibbs van Unidos.

Nuevas Estrellas 12 honkslagen, 21 punten en 10 fouten.

Alpina 6 honkslagen, 11 punten en 9 fouten. Winnende opwerpster Isolda Kohinoor van N.E. en verliezende Marlene Juton van Alpina.

REGERINGSRAAD LEDEN NAAR NEW YORK

Uit bevoegde bron vernemen wij, dat de Landsministers mr M.F. de Costa Gomez, J.H. Sprockel, W.R. Plantz en de Algemeen Vertegenwoordiger der Nederlandse Antillen, mr Debrot morgenochtend met de PAA naar New York zullen vliegen.

Naar verluidt zullen genoemde heren daar niet slechts Z. Exc. Minister Kernkamp en de leden van de Nederlandse delegatie der Verenigde Naties ontmoeten, maar ook Landsministers van Suriname en haar Algemeen Vertegenwoordiger, mr dr Pos.

Het vermoeden ligt dus voor de hand dat het meningsverschil betreffende „zelfbeschikkingsrecht" onderwerp van bespreking zal zijn. Voor het standpunt dat de Antilliaanse Regering in deze inneemt, verwijzen wij naar ons bericht van gisteren.

DEVIEZENKANTOOR KRIJGT ANDERE BEHUIZING

In de loop van deze maand zal het deviezenkantoor op Scharloo overgeplaatst worden naar Fort Amsterdam. Dit kantoor zal een onderkomen krijgen tussen Regeringsraad en Curaçaose Bank. In verband met het aanstaand verlof van de heer J. v.d. Heul, secretaris van de deviezencommissie, is de heer Wybrandus, Hoofdcommissie ter Departement van Onderwijs, belast met deze functie.

„EIGEN HAARD" VERGADERDE, VOORZITTER TOT AFTREDEN GEDWONGEN

Gisteravond kwamen de leden van de Coöperatieve Vereniging „Eigen Haard" in vergadering bijeen om uitdrukking te geven aan hun grote ontevredenheid met betrekking tot het slecht financieel beheer van de voorzitter van het Bestuur. Hem werden allerlei vreemdsoortige manipulaties verweten inzake de gestorte gelden, welke de leden stortte ter bekoming van een woning. De voorzitter kreeg gisteravond volop gelegenheid zijn beleid te verdedigen, doch de tegen hem ingebrachte klachten en bezwaren konden desalniettemin niet worden ontzenuwd.

Naar wij vernemen heeft een der leden zelfs bij de Officier van Justitie een aanklacht ingediend. Verontwaardigde stemmen gingen in de vergadering op met betrekking tot de vraag, waar de spaarpenningen van de leden gebleven waren.

Het voorstel van de Raad van Toezicht om de voorzitter voornoemd te ontslaan werd met overweldigende meerderheid aangenomen.

Het voorstel om de vereniging „Eigen Haard" te liquideren kon niet in behandeling worden genomen, omdat het vereiste quorum niet aanwezig was. De vergadering, welke door 70 leden werd bijgewoond en door de heer Ph. B. Romer op deskundige en delicate wijze geleid, werd verdaagd tot over 14 dagen.

DE VERMAKELIJKHEDEN BELASTING

Aan de Raad zal worden aangeboden een ontwerp vermakelijkheden belasting.

Zoals wij reeds eerder schreven bedraagt deze belasting 15% voor filmvoorstellingen en 10% op de overige vermakelijkheden.

Vrijgesteld van deze belasting zijn vermakelijkheden, waarvoor toegangsprijs ad ƒ 0,25 of minder wordt geheven en voorts die vermakelijkheden welke naar het oordeel van het Bestuurscollege een godsdienstig- wetenschappelijk- of opvoedkundig karakter dragen.

Onder vermakelijkheden worden verstaan film, toneel, lichtbeelden vertoningen, cabaret, variété, concert, muziek- en zang uitvoeringen alsmede sportwedstrijden.

CURACAO HAD CONTACT MET Z.K.H. PRINS BERNHARD

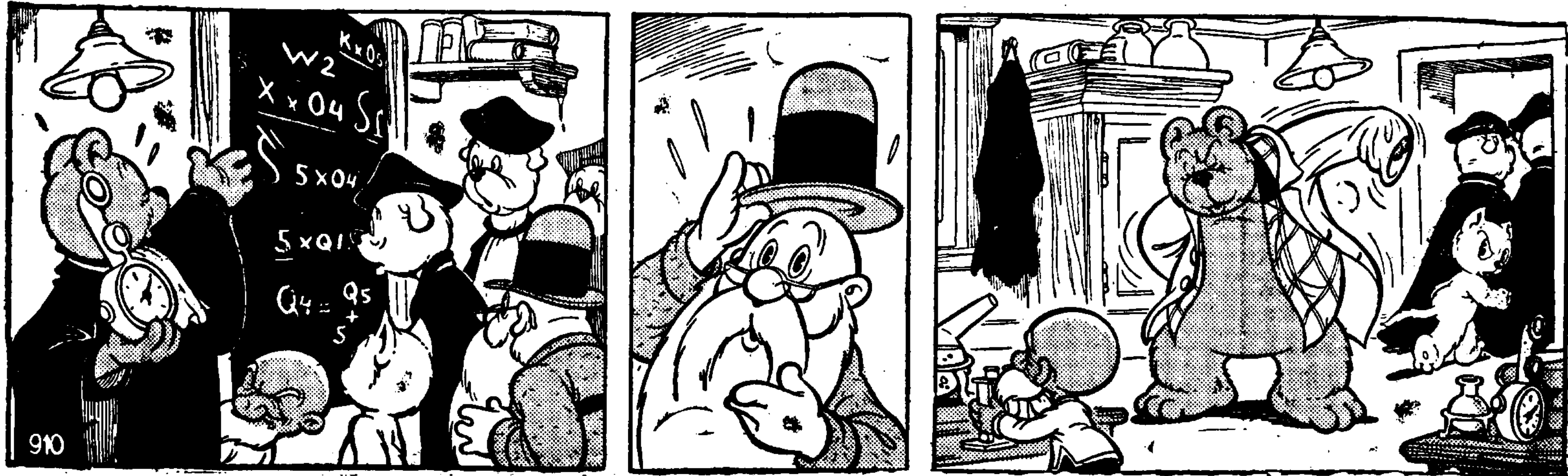
Nadat het vliegtuig, waarin Z.K.H. Prins Bernhard gezeten was, van Vera Cruz (Mexico) opsteeg om zijn weg naar Colombia te vervolgen, kwam het binnen het radio telefonisch gebied van de luchthaven Hato. Van deze gelegenheid maakte de Gouverneur gebruik om de Prins het volgende telegram te zenden:

„Ons verheugend over Uw ophemere aanwezigheid binnen het bereik van dit gebiedsdeel wensen wij Uwe Koninklijke Hoogheid namens Landsregering en bevolking der Nederlandse Antillen een goede vaart en behouden terugkeer. Gaarne zouden wij Uwe Koninklijke Hoogheid persoonlijk in ons midden hebben gezien en de gelegenheid hebben geboden ter onderbreking van Uw druk reisprogram enige ontspanning te genieten in de wonderen van de blauwe Caraibische zee."

Hierop werd van Z.K.H. Prins Bernhard het volgende antwoord ontvangen.

„Hartelijk dank voor Uw goede wensen. Ook ik betreur aanwezigheid slechts uit de verte. Beste wensen". w.g. Bernhard.

KWETAL, DE BREINBAAS

[...]er formule is grootaardig!" zei professor Prlwitzkofsky. „Wan[neer] ik hem goed versta bedoelt hij, dat de wet van Knapper toege[past] kan worden in der zin van der theorie van professor Koekknij[per]. Zie ik dat goed?"

[...]!" zei heer Bommel, „U ziet het niet slecht! Maar er zitten nog allerlei dingetjes in, die u zo in de gauwigheid niet ziet! [...]u zelf, Kwetal, die theorie van Koekhapper is het niet hele[maal ...] hè?"

[...]e ken ik niet!" zei Kwetal. „Mijn denkraam is maar klein, [...]u denken en U kent die vreemde namen veel beter dan ik. [...] als U zin hebt, kunnen we vannacht doorwerken en dan kun[nen] we morgenochtend iets aardigs laten zien!"

[...]n goed idee!" vond heer Ollie. „Vannacht doorwerken! Goed [...] wetenschap staat voor niets! Altijd maar werken, nimmer

„Ik wil mijn huis terug hebben!" riep Tom Poes, die al die tijd gezwegen had. „Vinden jullie vannacht liever iets uit om mijn huis weer terug te krijgen!"

De professoren keerden zich om en staarden Tom Poes misprijzend aan.

„Wat een bekrompen ideeën!" mompelde er een. „Een gevaarlijk iemand!" sprak een ander. „Gevaarlijk voor de staat! Misschien is hij wel een communist! Hij wil zijn huis terug! Alsof er geen grotere dingen op het spel staan!" Zo mopperend en mompelend verdwenen de professoren uit het laboratorium en lieten Heer Ollie en de dwerg Kwetal alleen om te gaan werken.

„Komaan, jonge vriend!" zei heer Bommel, terwijl hij een witte jas aantrok, „ga maar zolang een beetje buiten spelen! Ik moet aan de arbeid!"

Tom Poes gaf geen antwoord. Met een woedend gezicht liep hij de deur uit en trok de deur met een dreunende slag achter zich dicht...

[...] toeristen industrie

[...] was reeds een complete tekeningen [...]rlog aan de gang, voordat de eerste steen werd gelegd

[...]nze beschouwingen over de luxe hotelplannen in het Rifwater [...]n wij aangetoond hoe er gesold is met de tekeningen en plannen. [...]elijks had ir Bakker een tekening gereed, of men kon er van [...]erd zijn dat daarop weer wijzigingen zouden komen. De on[...]digheid waarmede de „hotelbouwer" Bakker optrad, zal in dit [...] van de „hotel-misere" nóg duidelijker aan het licht tre[den ...]n het er op aankwam met de bouw te beginnen. [...]coll Co" te New York was, dank zij de gemaakte blunders, [...] van het (bouw) terrein. Men oordele zelf....

De macht in handen

[...]pril 1948 ontving Hotel[...]n bericht van Driscoll te [...]k **dat zij inmiddels een [...] van Ir Groote had ont[...]en dat het nu tijd werd [...]een contract te komen.** [...] er met genoegen kennis [...]omen dat Hotelbedrijven [...]was een contract aan te [...] basis van COST PLUS FEE.

[...] er vroeger nog sprake [...]weest dat Driscoll een [...]um" voor het bouwcon[...] had willen berekenen, [...]bleek die bereidheid in het [...] niet meer te bestaan. [...] fixed fee was — gebaseerd [...] laatste begroting — onge[...] Cfl. 150.000,—. Doordat de [...]osten regelmatig stegen, [...]te zij later een hoogte van [...]er Cfl. 180.000.—.

[...]coll's taak zou zijn het [...]n van „architectural, me[...]al and structural" tekenin[...]het inkopen en verschepen [...]ouwmateriaal en de con[...]e van het hotel.

[...] was natuurlijk geen ge[...]aannemingscontract doch [...]anbod tot bouwen voor re[...]g van Hotelbedrijven.

De Technische Commissie van Hotelbedrijven

[...]eerst kwam dit aanbod tot [...]n in handen van de z.g. [...]che Commissie van Ho[...]rijven, bestaande uit drie [...] waarvan Ir Groote en Ar[...] Bakker deel uitmaakten. [...]eerste aanleg was het aan[...]en concept van het contract [...]aardbaar, aangezien Ho[...]rijven bij wijze van spre[...]leen verplichtingen had en [...]ma Driscoll alleen rech[...]

[...]odige verbeteringen wer[...]gebracht, doch in hoofd[...] bleef het contract zoals het [...] Driscoll zou de macht in [...] krijgen!

Contract getekend

[...] slotte was men in Sep[...] 1948 — drie jaar nadat [...]r Plesman van de KLM [...]s geweest — zover gevor[...]dat het contract getekend [...]orden.

[...]getekend zij dat Driscoll [...]orspronkelijke ramingen [...]nste te veranderen; inte[...], in de toekomst zouden [...]en.

[...] aanvoering van de [...]che Commissie legde Ho[...]rijven zich ten slotte neer, [...] berekeningen, onder het [...] dat het slechts „begro[...]ijfers" waren.

[...] onze mening, een hoogst [...]e decisie, welke aan de [...]Driscoll vrij spel gaf.

Stem tegen het contract

Hier moet opgemerkt worden dat enige tijd vóór deze fatale datum (September 1948) er nog een stem in een vergadering van Hotelbedrijven was opgegaan om te waarschuwen tegen het tekenen van een contract, aangezien slechts een klein deel van het benodigde kapitaal bij elkaar gebracht was.

Maar ook deze stem ging verloren in het wilde en onbezonnen enthousiasme van het groepje „diehards", dat zijn zin steeds wist door te zetten en blijken gaf van een volkomen gebrek aan commercieel inzicht.

Assistent voor architect Bakker

Het bleek weldra nodig dat de heer Bakker een assistent kreeg om toezicht op de bouw te houden. Ook de heer Groote bemoeide zich daarmede.

Ten slotte viel de keuze op de heer Van Nes, die destijds werkzaam was op Aruba. Het bleek naderhand dat hiermede een goede keuze gedaan was.

Zijn salaris bedroeg circa Cfl. 10.000.— per jaar, aanvangende per 1 December 1948. Overplaatsingskosten van Aruba naar Curaçao kwamen voor rekening van Hotelbedrijven. Indien hij binnen 4 maanden na beëindiging van het contract, of na afloop van minstens anderhalf jaar naar Nederland wenste terug te keren, zouden de vervoerkosten evenens voor rekening van Hotelbedrijven komen.

Moeilijkheden vóór de aanvang van het werk

Na het tekenen van het contract, waarin o.m. gestipuleerd was, dat Driscoll 3 maanden na de dagtekening — dus zegge in de eerste helft van Januari 1949 — met de bouw een aanvang zou moeten maken, begonnen eerst de ware moeilijkheden. Er waren weliswaar 3 jaren verlopen tussen het voorstel van de heer Plesman en het tekenen van het contract met Driscoll — een onbegrijpelijk lange tijd — doch het zou weldra blijken dat genoemde bouwonderneming niet aan haar verplichting om 3 maanden na ondertekening van het contract met de bouw aan te vangen, kan voldoen.

Volgens haar zeggen, kreeg zij de tekeningen van architect Bakker, waarop zij de verdere detail tekeningen moest baseren, niet tijdig in haar bezit.

Derde reis van den heer Bakker

Dit was het begin van de ellende tussen architect Bakker en de firma Driscoll, die duurde tot het bittere einde toe. En dát, niettegenstaande ir Bakker 2 maanden ná ondertekening van het contract wederom een bezoek aan Driscoll te New York bracht (waarvan hij eind December 1948 terugkeerde) en waarover hij een optimistisch rapport aan Hotelbedrijven indiende, maar dat in de praktijk klaarblijkelijk niet veel er toe bijgedragen had het werk op tijd te doen aanvangen en om goed wederzijdse begrijpen te kweken.

Dat bezoek aan New York werd nodig geoordeeld in verband met de uitwerking der plannen, het verzorgen van de architectonische afwerking, de controle van de constructieve en technische tekeningen.

Wederom zou de heer Roozen de heer Bakker in New York ontmoeten om hem van advies te dienen inzake de keukeninrichting, enz.

Telegrafische aansporing om het werk te beginnen

In de tweede helft van Januari 1949 begon architect Bakker aan Driscoll te vragen, wanneer de werkzaamheden van de bouw zouden aanvangen, want er waren reeds meer dan 3 maanden verlopen en er was nog niets te bespeuren dat op aanvang leek.

Driscoll schoof de schuld, met uitvoerige redenen omkleed, terug op de heer Bakker. De plannen waren nog lang niet gereed, want er was nauwelijks een maand verlopen sedert zijn vertrek uit New York. Bovendien waren er een aantal tekeningen, die veranderd moesten worden door wijzigingen in zijn opgave.

Ten slotte — zo merkte Driscoll op — moesten de tekeningen eerst zelf nog door de heer Bakker bestudeerd en goedgekeurd worden, enz.

Begin Februari 1949 schreef Driscoll — in antwoord op een aanmaningsbrief van architect Bakker — dat het fundatieplan moest wachten op zijn goedkeuring, in verband met een aantal door hem aangebrachte veranderingen in de ketel- en machine kamers. Als gevolg daarvan konden ook de „mechanical plans" geen voortgang vinden.

Begin Maart 1949 schreef de heer Bakker aan Driscoll over aankoop van materialen, waaronder pompen, waarover later meer, de wens uitsprekende dat het werk nu binnen een maand zou aanvangen.

De firma Driscoll schreef van haar kant, ongeveer op hetzelfde tijdstip, dat de experts, die inmiddels aangesteld waren, nog een aantal gegevens nodig hadden over de ketelruimte, voordat de tekeningen over dat onderdeel gemaakt konden worden. Ook klaagde zij over het feit dat zij nog steeds niet de plattegronden van de wasserij ontvangen had, waardoor stagnatie ontstond.

Hotelbedrijven werd ongeduldig

Tegen einde Maart 1949 werd het Bestuur van Hotelbedrijven ongeduldig. Er waren nu 7 maanden verlopen sedert het contract getekend was. Het zond een telegram aan Driscoll, dat door de heer Bakker schriftelijk toegelicht werd.

Hij vermeldde daarin, dat, alvorens het werk een aanvang kon nemen, eerst de plannen door het Departement van Openbare Werken goedgekeurd moesten worden, en dus eerst een bouwvergunning verkregen diende te worden, dit zou minstens 4 weken nemen.

Ook moest goedkeuring verkregen worden ten aanzien van berekeningen, alsook van de structural plans, welke ook nog tijd zouden kosten. Hij verzocht daarom onmiddellijke toezending van zekere tekeningen.

Ten slotte meende Architect Bakker klachten naar voren te mogen brengen over het langzame werk van enige gespecialiseerde firma's, die door Driscoll voor zekere onderdelen van het werk geëngageerd waren geworden.

Driscoll antwoordde op deze brandbrief dat de gevraagde tekeningen **bijna** gereed waren en dat zij begin April 1949 zouden worden opgezonden. Ook zouden dan haar Managers van de Caracas-branch ons eiland een bezoek brengen, alsook een superintendent om het bouwterrein eens goed op te nemen. Laatstgenoemde zou vanuit CARACAS de opperleiding krijgen, ten einde de te benoemen lokale superintendent ter zijde te staan. Er waren nu ruim 7 maanden verlopen sedert de ondertekening.

Architect Bakker tegenover Hotelbedrijven

De houding van de heer Bakker tegenover het Bestuur van Hotelbedrijven was, dat Driscoll alle schuld aan de ernstige vertraging had. Daartegen is zeker in te brengen dat hij geen kans gezien had, onmiddellijk na het tekenen van het contract, Driscoll de juiste gegevens te verschaffen, zodat laatstgenoemde op haar beurt hem natuurlijk volledig de schuld in de schoenen schoof. Merkwaardig was dat zijn langdurig bezoek aan New York na het tekenen van het contract geen beter begrijpen tussen beide partijen geschapen had.

Het Bestuur van Hotelbedrijven was klaarblijkelijk niet energiek genoeg om nu eens precies uit te maken hoe de vork in de steel zat en welk ieder's aandeel was in de ongelukkige gang van zaken. Hetgeen toen nog niet beseft werd, was, dat de verstandhouding tussen beide partijen, d.w.z. architect Bakker en Driscoll, nog veel slechter zou worden.

Een ding was zeker. De ontstemming van Hotelbedrijven tegenover de heer Bakker was merkbaar stijgende en dat zou nog wel in de naaste toekomst, toen bleek dat de gehele zaak scheef ging door gebrek aan kapitaal, tot nerveuze uitbarstingen leiden.

Aan de andere kant had Driscoll een prachtig contract in de zak en wie zou haar iets doen! Ongetwijfeld had zij ook schuld, maar de heer Bakker had klaarblijkelijk niet voldoende prestige tegenover deze Amerikaanse onderneming om haar dat aan haar verstand te brengen en goed en snel werk te eisen.

WANDELMARS 9 NOVEMBER

In verband met de reparatie aan de Winston Churchillweg is men genoodzaakt de route voor de wandelmars van a.s. Zondag voor wat de senioren betreft een kleine wijziging te doen ondergaan.

Hier volgt de nieuwe route:

Start: Stadion 14.00 uur

v. Slobbeweg- Brionplein- Bredestraat(O)- Rode Weg- Weg nr Welgelegen- Bij Cas Chikito linksaf de hoofdweg op naar Banda Abao. Deze volgen tot Zegoe- hier rechtsaf een landweg op naar Hato (deze zal door middel van pijlen worden aangegeven)- Van Hato de F.D. Rooseveltweg op en deze volgen tot aan de Schottegatweg. Daarna rechtsaf naar Cas Chikito- Weg naar Welgelegen tot Recr. Park; dan Eyck van Voorthuizenweg- v. Slobbeweg- Brionplein- de Rouvilleweg- Hoogstraat naar het eindpunt St Thomascollege L.B. Smithplein.

RITZ OOK IN DE AVOND UREN OPEN

Met ingang van 10 November zal Ritz (Punda-Bredestraat) ook des avonds worden geopend en wel tot 11 uur.

VERLOOFD:

PIETER K. KANAAR

en

EUGENIA L. DE JONGH

Curaçao, 5 November 1952.

AMIGOE VAN DE JEUGD

BLIKSEMAFLEIDER

Tweehonderd jaar geleden werd door Benjamin Franklin de bliksemafleider uitgevonden. Franklin werd in het jaar 1706 te Boston in Amerika geboren. Hij begon op twintigjarige leeftijd een drukkerij. Maar hij studeerde veel en werd later een beroemd staatsman. Electriciteit had echter zijn bijzondere belangstelling en in de zomer van 1752 vond hij de bliksemafleider uit.

Bliksemafleiders worden op hoge punten van gebouwen, vooral op torens, geplaatst, om tegen het inslaan van de bliksem te beveiligen. Daar onweerswolken electrisch zijn geladen, kan men de bliksem onschadelijk maken door spitse naar de aarde geleidende stangen op de hoogste delen van een gebouw of toren te plaatsen. De afleiderstang is gewoonlijk van ijzer vervaardigd en heeft een hoogte van ongeveer 10 meter. De punt wordt wel eens van koper gemaakt; een metalen of loden geleider (die tegen en langs een gebouw wordt bevestigd) stelt de stang in verbinding met de grond.

De bliksem is een electrisch verschijnsel en de donder hun je het beste vergelijken met het geknetter bij het overspringen van een electrische vonk. Bij de tram hoor je dat wel eens. Zo is eigenlijk de donder in het groot, wat het geknetter van de electrische vonk in het klein is.

De bliksem is het lichtverschijnsel bij onweer en het vertoont zich op verschillende wijzen naar gelang van de standplaats van de waarnemer. Gaat de bliksem van een wolk naar de aarde of langs de onderzijde van een wolk, naar die van een andere wolk, dan verschijnt hij ons als een lichtende slangvormige lijn met min of meer scherpe hoeken, **met veel vertakkingen. Het oog bedriegt ons echter meestal aangaande** de plaats waar de bliksem zich vormt, vanwege de geweldige indruk, welke het verschijnsel maakt. Soms is de weg van de bliksem door wolken gedeeltelijk voor het oog verborgen, maar dan worden de wolken naar gelang van haar doorschrijnendheid meer of min verlicht en lijkt het alsof zij zich hier en daar openen.

Gaat de bliksem door een vertrek, dan wordt de lucht plotseling sterk uitgezet en worden dikwijls de wanden b.v. aan de remen verbroken. Een eigenaardige reuk neem je ook waar. Worden mensen of dieren door de bliksem getroffen, dan worden zij dikwijls gedood of verlamd. De kracht van de bliksem is onberekenbaar, dikke bomen worden soms van boven tot onderen gespleten en muren worden er door verbrijzeld.

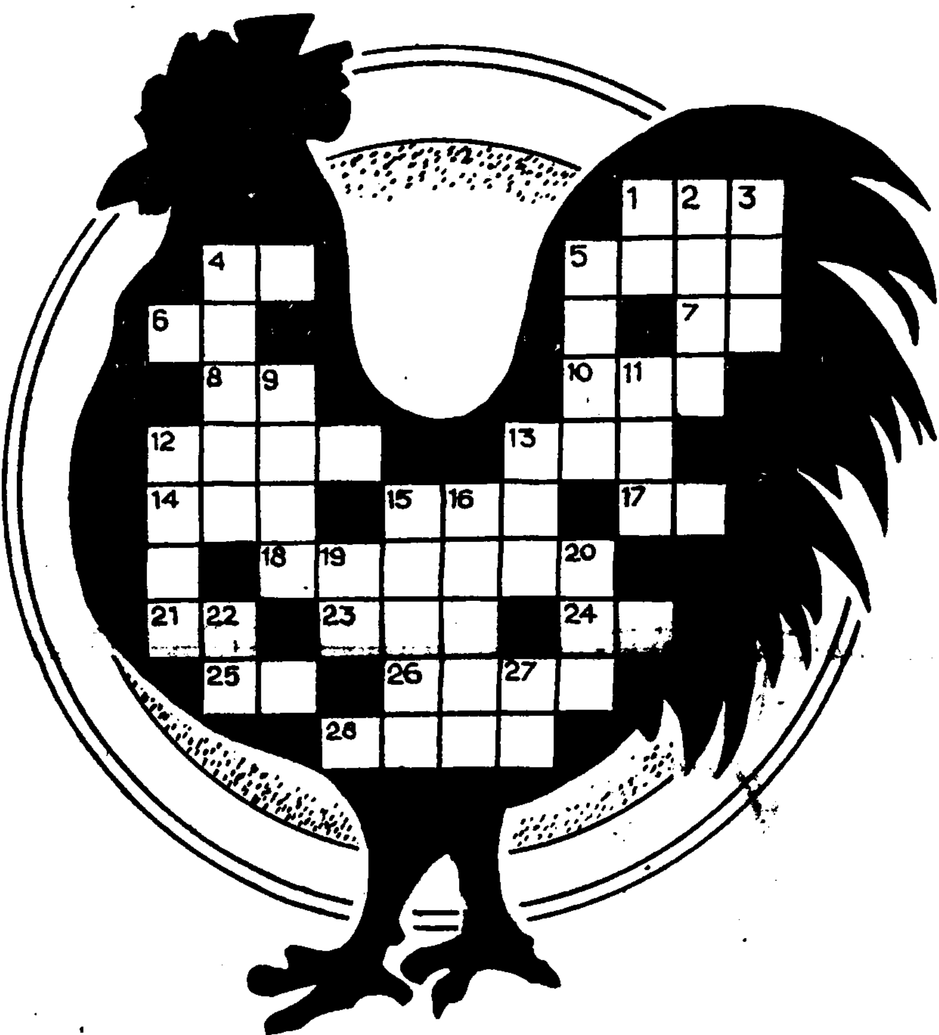
Wanneer het nu erg warm is, dan stijgt de lucht boven een grote uitgesterktheid omhoog. Deze lucht komt in koude luchtlagen en vormt meestal regenwolken. Kleine opeenhopingen van lucht doen een electrische spanning ontstaan, dus tussen enige luchtlagen onderling. Eigenlijk komen er nu atoomdeeltjes bij te pas, doch wij vermoeden, dat jullie er dan helemaal niets meer van begrijpen. In elk geval worden er hoeveelheden electriciteit gesplitst door condensatie (al weer zo'n geleerd woord, dat betekent verdichting van dampen) van waterdamp tot heel kleine waterdruppeltjes, die de splitsing teweegbrengen en deze veroorzaken een wolk met geweldige electrische spanning. Nu zijn er p grote hoogte positief geladen en negatief geladen wolken (dat is allemaal moeilijk te begrijpen, dus gaan we daar niet verder p in) en deze twee tegenstrijdige soorten wolken staan haar lading aan elkaar en aan de aarde af en zo ontstaat de bilksem, dus de plotselinge kracht, de ontzaglijke lading komt tot uitbarsting. Een donderwolk torent soms enige kilometers hoog. De snelheid, waarmee de verwarmde lucht opstijgt, bedraagt 1—50 meter per seconde. Vandaar ook het snelle groeien van donderwolken en het plotseling optreden van onweerswolken en het flitsen van bliksemstralen.

Een bliksemstraal is soms kilometers lang, terwijl de dikte gewoonlijk enkele decimeters bedraagt. Zijtakken van bliksems zijn zelfs dikker.

De stroomsterkte in de hoofdstraal, die vaak de aarde bereikt, is 10.000 tot 100.000, ja soms zelfs 250.000 Ampère (een electrische tram gebruikt nog geen 100 Ampère).

De kleur van de bliksem is meestal wit, maar ook wel blauw of paars. De electriciteit van een wolk trekt de aarde aan en deze hoopt zich daarom op in uitstekende punten. Vandaar dat torens, molens, masten van schepen, dus voorwerpen die boven andere hen omringende uitsteken, veelal door de bliksem worden getroffen. Het bliksemlicht gaat onbegrijpelijk snel, maar het geluid niet zo snel, zodat je eerst het licht ziet en later de donderslag hoort. Is het onweer dichtbij, dan kun je slag en licht tegelijk waarnemen.

HANENPUZZLE

HORIZONTAAL:

1 Was de vrouw van Adam
4 Zeg je, als je iets vies vindt
5 Daar stroomt het bloed doorheen
6 Is een bergruimte en een muzieknoot
7 Met een R er voor, heb je 't aan je fiets
8 Afkorting: Amsterdams, Peil
10 Is een soort kever
12 Lichaamsdelen die 't geluid opvangen
13 Woekerplantje dat ook op bomen groeit
14 Het tiende deel van een kilo
15 Vlaktemaat. Is gelijk aan 100 m2
17 Zevende noot van de toonladder
18 Hoge ronde of vierkante bouwwerken
21 Is een lidwoordje
23 Zet je op je hoofd. Heeft ook een klep
24. Is een rund
25 Een deel van de mast. Omgkeerd is het een voertuig
26 Reukorgaan
28 Rand

VERTICAAL:

1 Afkorting van Edward
2 Metaal dat na drukking weer terugspringt
3 Is een lichaamsdeel en betekent ook: noodlijdend
4 Gemeente in Utrecht, waar men ook het paleis Soestdijk vindt
5 Met benzine gedreven voertuig
9 Ziekte die men vroeger de Zwarte Dood noemde. Begint met een P
11 Gemeente aan de lijn Den Bosch — Nijmegen
12 Een ander woord voor plaats
13 Een of meer personen die men niet nauwkeurig wil aanduiden
15 Is een strijdperk. Begint en eindigt met een A
16 Openingen, kieren
19 Niets stond...... zijn plaats
20 Noodseinen van zinkende schepen
22 Zo beginnen de meeste sprookjes
27 Andere benaming voor de muzieknoot Do.

Mildred C. King	1	BOEK
Waldemar v. Eyma	1	BOEK
Aart Natzijl	1	BOEK
Paul Doest	1	BOEK
Bernhard Davelaar	1	BOEK
Joyce Perry	35	punten
Edmund Perry	70	"
Hanneke v. Opstal	15	"
Marléne Bérénos	45	"
Gladys Day	95	"
R. Lopez Penha	35	"
Marie L. Capriles	55	"
Edith de Jongh	15	"
Oscar Day	30	"
Jacqueline Cras	55	"
Ineke van Opstal	15	"
Ingrid Pluym	50	"
Marlene Deira	65	"
Annie Leito	45	"
Caroline Rigaud	75	"
Marijke v. Opstal	15	"
Hertha van Sprang	30	"
Rudie Rigaud	60	"
Johannes Doest	80	"
Jan van Sprang	30	"
Pascualita Jansen	10	"
Robert Libier	35	"
Gerlinda Grep	50	"
Stanley Conquet	5	"
W. Rivers	20	"
Ifna Cardoze	45	"
Roland Hernandez	10	"
Aurelio Martis	75	"
Stanley Cras	5	"
P. Perry	10	"
Elly Day	95	"
Ligia Winklaar	10	"
A. De Vecchia	10	"
Richard Doest	85	"
Humphr. Hardeveld	15	"
Carla Floridas	55	"
Céline Hendrikse	40	"
Hubert Nijman	30	"
Hildo Martina	25	"
Rodion v. Eyma	95	"
Ankie v. Roosmalen	55	"
Wim v. Roosmalen	70	"
Evelyn Panneflek	55	"
Harold v. Eyma	55	"
Iris G. Dovale	50	"
Anna Martina	10	"
Albert Davelaar	30	"
Hardy Meyers	15	"
Norman Ugueto	40	"
Stanley v. Eyma	30	"
Raymundo Lugo	25	"
Merle v. Eyma	25	"
Donald Davelaar	15	"
Hans Gaat	15	"
Robert Sanches	15	"
Helen Kruythoff	15	"

Wie weet raad ?

Liefste nichtjes en neefjes, jullie bent goede aambeelden. Tante zwaaide de hamer van de rebus en jullie hebt hem niet gevreesd. Integendeel: zonder blikken of blozen hebt jullie de klap opgevangen en het goede antwoord laten horen, dat was:

EEN GOED AAMBEELD

VREEST DE HAMER NIET

Wat dat spreekwoord betekent? Een flink karakter kan tegen een stootje, wordt niet terneergeslagen of ontmoedigd bij tegenslag. Zoals het goede aambeeld geen deuken krijgt als de smid de hamer hanteert, zo zal een flink, karaktervol mens geen deuk krijgen door tegenspoed, maar daar boven weten te staan en doorgaan met te doen, wat hij meent, dat goed is.

Dus zorgt er voor dat jullie allemaal goede aambeelden wordt en blijft Iemand die bij de minste tegenslag indeukt de moed verliest en bij de pakken neer gaat zitten, is een mens waar niemand bewondering voor heeft. Wees iemand, waar de mensen met lof en waardering over spreken. Wees een aambeeld, waar anderen op kunnen steunen.

Onder de vele goede oplossertjes heeft Tante haar boek verloot en ons nichtje Mildred is de gelukkige winnares, die dan ook haar boek op het redactiebureau mag gaan halen.

En dan de opgave voor de volgende keer. Het is een HANENPUZZLE, die je uit moet knippen en invullen en vóór Dinsdag 18 November opzenden aan:

je liefhebbende
Tante Corry
Amigoe di Curaçao

VONKJE

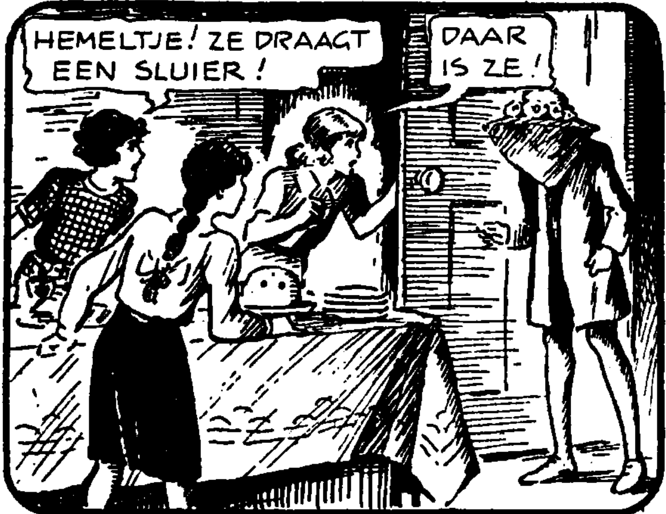
de vrolijke Vrijbuiter

6 Verrast pakte Nannie de brief aan. Lola snelde naar de speelkamer terug en sloot de deur achter zich „Ziezo; nu gaan we de kamer en de tafel versieren. Nannie komt niet voor vijven, dus hebben we nog twee uur"

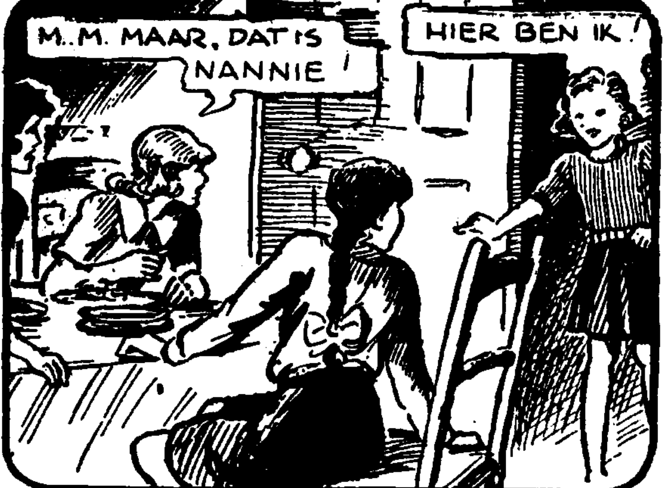
7 Jantha verdween naar de keuken. Toen ze terug kwam droeg ze een groot blad met krentenbroodkoek, taartjes en glazen met vanilleijs. „Prachtig!" riep Lola uit „Ik hoop, dat Nannie nu maar gauw komt"

8 Juist werd er geklopt en Vonkje deed open. „Dat moet Nannie zijn!" mompelde ze Stomverbaasd keken de meisjes de binnenkomende aan, want al had ze zich keurig gekleed, ze had haar gezicht achter een sluier verborgen.

9 Ze kwam ietwat schuw binnen en nam, zonder een woord te zeggen, plaats. „Zou je geen koekje willen Nannie?" vroeg Vonkje. „Jantha heeft ze gebakken" De bezoekster knikte en zocht drie van de grootste voor zich uit

10 Het feestmaal werd zwijgend voortgezet en de meisjes begonnen zich onprettig te voelen, toen er weer geklopt werd en Nannie lachend verscheen. „Wel heb ik van m'n leven!" stamelde Vonkje „Hé verwachtten jullie me niet?" vroeg Nannie.

11 „Natuurlijk!" hijgde Lola. „Maar wie is die indringster?" Deze was haastig opgestaan en wilde uit het raam springen. „Iemand heeft ons voor de mal gehouden!" riep Jantha. „Vlug, Vonkje! Laat ze niet ontsnappen! We moeten weten, wie het is!"

Pittige pitjes

VERDIENDE LES

In een restaurant:

„Mijnheer, zoudt U zo vriendelijk willen zijn mij even de mosterd aan te geven?"

„Maar, mijnheer, wat denkt U wel? Ik ben geen kelner."

„O, neemt U mij niet kwalijk. Dan heb ik mij vergist."

„Vergist? Zag u mij dan een kelner aan?"

„Neen, maar voor een b mens".

Van Ell

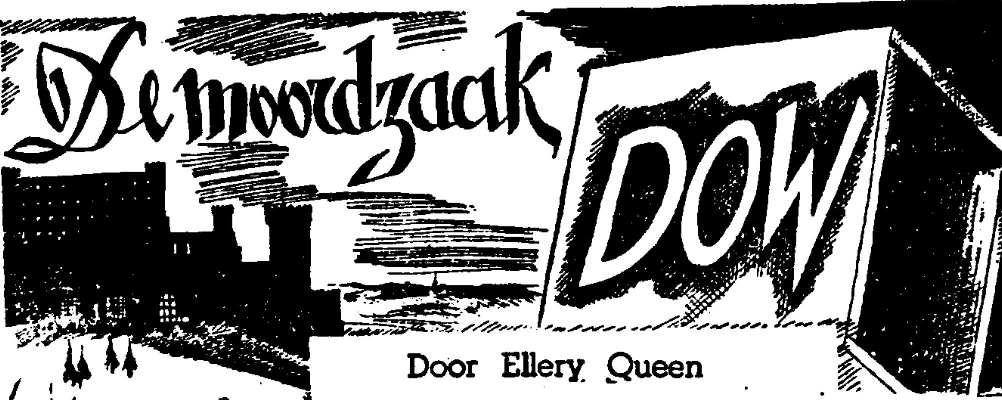
DE VIER WINDSTREK

In de klas werden de 4 streken behandeld. De m zei:

„Let nu eens goed op. je is het Noorden. Rechts Oosten en links het Weste heb je nu achter je, Jantje

Jantje krijgt er een rode van en wacht heel lang v durft te zeggen:

„Een scheur in mijn meester!"

Door Ellery Queen

Het verhoor werd voortgezet. Ja, hij had het blokje aan Falker gestuurd. Hoe? Hij keek sluw uit zijn ene oog en weigerde te antwoorden. Wat betekenden die J en A? Zijn mond bleef stijf gesloten.

„Dus je vond daar het lijk?" vroeg mijnheer Lane.

„Ikke....? Ja.... Maar zodra ik zag, dat ie dood was.."

„Weet je wel zeker. Dow, dat hij dood was?"

Hume liet het briefje zien, dat men op de schrijftafel van Falker had gevonden. En wij allen — met uitzondering van Drury Lane — keken stom verbaasd, toen Dow pertinent ontkende. „Ik heb dat papiertje nooit gezien," schreeuwde hij woest. De boodschap van Falker had hij — zo beweerde hij ten minste — nooit gelezen. Het antwoord, getekend „Aäron Dow" had hij nooit geschreven.

„Dow," vroeg Lane, „heb je in de laatste dagen wel enige andere boodschap van Falker ontvangen?"

„Ja, mijnheer Lane, maar deze niet. Mijn boodschap kreeg ik op Dinsdag. Toen kreeg ik een brief van Falker waarin hij mij schreef, dat ik op Donderdag moest vluchten. Heus, mijnheer Lane, er stond Donderdag."

„Heb je dat briefje nog?" vroeg Lane.

Maar Dow had het weggegooid in een putje, nadat hij het eerst had fijngekauwd.

„Ik kan er niet meer uit wijs," kreunde Hume, met aanstellerige drukte. „Waarom zou Falker er op uit geweest zijn deze man opzettelijk in moeilijkheden te brengen....? Of...." Hij zweeg.

Ook mijnheer Lane wilde iets zeggen, maar bedacht zich. Wat mij betreft, ik meende het eerste spiertje licht te ontdekken.

Maar daarna werd het weer nacht. De gebeurtenissen volgden elkaar op en het was afschuwelijk. John Hume stelde Dow in staat van beschuldiging en hij koos de gemakkelijkste weg. De openbare aanklager was weer niemand anders dan de heer Sweet. Het kostte veel moeite de mensen van Leeds op een afstand te houden. Men wilde Dow lynchen. Hij werd in het geheim vervoerd en onder de strengste bewaking.

Mark Currier was mij een raadsel. Hij weigerde het honorarium dat mijnheer Lane hem aanbood en vocht niettemin als een woedende stier. De jury vergaderde maar kort: vijfenveertig minuten. Uitsspraak: schuldig. Het vonnis luidde, dat de doodstraf zou worden voltrokken door middel van de electrische stoel; datum vast te stellen in het begin van de volgende week.

XXV

Daar záten we dan: doodmoe en lusteloos, geen fut meer om te vechten. De kwestie tussen paps en mijnheer Clay was alweer bijgelegd en we beloofden nog wat te blijven. We deden er echter niet veel meer dan slaben, want papa werd opgejaagd door de duivel van de onrust. Ik zelf bracht een groot deel van de dag door in de pastorie van mijnheer Muira. Deze bezocht Dow iedere dag, maar als hij terugkeerde was er niets uit hem te krijgen. Ik kreeg echter de indruk, dat Dow allesbehalve vriendelijk over ons dacht, omdat hij ons als de oorzaak van zijn ongeluk beschouwde.

We deden alles wat we nog konden. Mijnheer Drury Lane bracht ook nog een bezoek aan de gevangenis: we hoorden het pas later, maar toen ik hem vragen stelde haalde hij de schouders op.

„Als de man maar wilde loslaten wat „Hejaz" betekent." Verder kwam er niets meer uit.

Op een ogenblik was mijnheer Lane spoorloos verdwenen. We zochten hem vier uur aan één stuk, dan opeens kwam hij boven water, en ging zwijgend zitten op zijn gewone plaats op de veranda van de pastorie. Hij had met Rufus Cotton gesproken. Wat hij daar had willen bereiken was ons niet helemaal duidelijk; naar zijn houding en gezicht te oordelen had de ontmoeting geen resultaat opgeleverd.

Bij een andere gelegenheid sprong hij onverwacht overeind, liet Dromio met de wagen komen en verdween in een stofwolk, richting Leeds. Kort daarna keerde hij terug en weer enige uren later kwam er een telegram. Mijnheer Lane las het, bromde wat en wierp mij het papiertje in de schoot.

Strikt vertrouwelijke mededeling, stond er. Onze agent vertoeft in het Midden-Westen, in dienst van het gouvernement. Is nu niet te bereiken. Was getekend door het departement van Justitie.

Klaarblijkelijk had Drury Lane zijn hoop op Michel Deans gesteld; zoals thans bleek, zonder resultaat.

De oude heer was er kapot van. Was dat wel dezelfde Drury Lane die weken geleden vol jongensachtige overmoed ons Leeds had vergezeld? H weer een zieke geworden hulpbehoevende oude man zo nu en dan een opflik van energie.

Op een ochtend in bed, naar de kalender keek, ve ik bijna van schrik. Het Vrijdag, Maandag moest teur Magnus de datum v terechtstelling bepalen. geen wonder gebeurde, van Aäron Dow binnen weken niets meer over zi een geblakerd lijk.

In de namiddag ging gewoonlijk, naar de p Daar vond ik vader in met de geestelijke en m Lane. Ik zocht mijn stoel en sloot de ogen, maar on lijk daarna wipte ik weer eind.

„Ik heb weinig hoop, teur," hoorde ik mijnheer zeggen, „maar ik zal naa ny gaan om met Bruno ken.